

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017-1905

Doknr.
462627

Dato
31-03-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 24. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 309 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Bendixen (DF).

Spørgsmål nr. 309:

”Under henvisning til artiklen fra Information den 23. marts 2017 ”Juridisk er Jon en mand. Men for staten må han ikke være far til sin søn” om en person, der i juridisk forstand er en mand, men i forhold til børneloven kun kan opnå forældreskab ud fra sine reproduktive organer, dvs. som kvinde, finder ministeren det da rimeligt, at moderen skal i retten, fordi staten ikke anerkender faderen til barnet, og mener ministeren, at det er i barnets tarv, at forældre kan komme til at vente i op til to år, inden der kan falde en afgørelse ifht. faderskab? Ministeren bedes desuden redegøre for barnets og faderens retsstilling, såfremt moderen til barnet dør, inden der er truffet afgørelse om faderskab i sagen?”

Svar:

Børneloven har som det overordnede formål at fastslå det retlige forældreskab – og herunder at fastslå et faderskab eller et medmoderskab til et barn.

Et faderskab eller et medmoderskab kan registreres ved personregisterføreren i forbindelse med et barns fødsel. Hvis dette ikke er sket, er Statsforvaltningen efter børnelovens § 7, stk. 1, forpligtet til at rejse en sag om faderskab eller medmoderskab.

Hvis Statsforvaltningen under sagens behandling finder det betænkeligt at fortsætte behandlingen af sagen, eller sagen i øvrigt ikke kan afsluttes ved anerkendelse eller henlæggelse i Statsforvaltningen, indbringer Statsforvaltningen sagen om faderskab og medmoderskab for retten, jf. børnelovens § 13.

Statsforvaltningens kompetence er således forbeholdt sager, hvor det ikke giver anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, at de behandles og afsluttes uden for retssystemet. At fastslå et faderskab eller et medmoderskab er derfor henlagt til domstolene i alle tilfælde, hvor sagernes karakter og omstændighederne i øvrigt taler for det.

Hverken børneloven eller retsplejeloven, der regulerer domstolenes behandling af sager om faderskab og medmoderskab, indeholder frister for, hvornår en sag om faderskab og medmoderskab skal være afsluttet. Jeg antager derfor, at der med spørgers henvisning til, ”at forældre kan komme til at vente i op til to år”, menes den tid, der medgår, når der gennemføres en stedbarnsadoption.

Det fremgår af adoptionslovens § 5 a, at det er muligt, at adoptere en ægtefælle eller samlevers barn. Herudover er det muligt at gennemføre en stedbarnsadoption af en tidligere ægtefælle eller samlevers barn.

En adoption kan kun gennemføres, når den vurderes at være bedst for barnet, jf. adoptionslovens § 2. I vejledning om adoption er det anført, hvad der i praksis lægges vægt på, ved denne vurdering. Følgende fremgår af vejledningens punkt 4.2.1. i forhold til samliv:

”Ved vurderingen af, om adoptionen kan antages at være bedst for barnet, lægges der vægt på, om familien har opnået den fornødne stabilitet, før adoptionsbevillingen udstedes, således at ønsket om adoption er en velovervejede beslutning baseret på erfaring fra flere års samliv som familie.

Der stilles derfor efter praksis som udgangspunkt krav om, at ansøgeren på anøgningstidspunktet har levet sammen med ægtefællen eller samleveren og barnet i mindst 2½ år. Oplysninger om bopælsforhold kan indhentes fra CPR.

Hvis der foreligger særlige omstændigheder, kan kravet til samlivets længde fraviges efter en konkret vurdering. En fravigelse af kravet vil dog normalt kræve, at der af den ene eller anden grund foreligger en sådan situation, at adoptionen ikke kan vente, til samlivskravet er opfyldt, f.eks. fordi barnets forælder er ramt af livstruende sygdom. Dette gælder både i forhold til ægtefællerne og de samlevende og mellem ansøgeren og barnet.

Kravet til længden af samlivet mellem ansøgeren og barnet kan desuden fraviges efter en konkret vurdering ved stedbarnsadoption af helt små børn i situationer, hvor et kvindeligt par sammen har planlagt at få et barn ved assisteret reproduktion. En fravigelse af kravet vil normalt kræve, at der mellem ansøgeren og barnets mor eksisterer et stabilt familieliv. Det har betydning i disse sager, at en evt. faderskabssag skal være afsluttet uden, at der er fastslået et faderskab.”

Som det fremgår af vejledningen, vil det i situationer, hvor et par sammen har planlagt at få et barn, være muligt at gennemføre en stedbarnsadoption selvom barnet er yngre end 2½ år.

I de ulykkelige sager, hvor moren dør under fødslen, eller inden et faderskab eller et medmoderskab er fastsat, skal Statsforvaltningen også behandle en sag om faderskab eller medmoderskab samt færdigbehandle en allerede rejst sag.

Det er fast praksis, at sådanne sager hastebehandles i Statsforvaltningen, så barnets rettigheder hurtigst muligt kan sikres.

Er sagen om faderskab eller medmoderskab afsluttet uden, at der er fastsat et faderskab eller et medmoderskab til barnet, vil barnet kun have én retlig forælder. Det vil være muligt at ændre dette ved hjælp af eksempelvis en stedbarnsadoption, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. ovenfor.

Med venlig hilsen
Mai Mercado